

ביאור בדרכ אפשר

ביאור בדרכ אפשר

דוֹרְנוֹ⁷ הרב הירי"צ בביבורתה מתייחס 'חביבין ישראלי', ש'יש' ש'ג'י
 וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר¹, ואrik
 להבini², מודיע נאמר באן "וינדר גו' לאמר", כולם, מה
 משמעת המילה לאמר בקשר זה, בבשלה מא, ככלומר הדבר מוכן בכל
 התורה כולה שנאמר פעמים רבות

עצמא: אני ה'ייחי ב'לי או מנותו³
 של הקב"ה בבריאות העולם, כמו
 מלך בשׂרִידָם כַּשְׁהוּא בָּוָה
 פלטין ארמן כו' דפתחות
 ובנקשות ייש לו שביהם כתובות
 ומשורטתת תנכית הבניה של הארון
 והבנאי מביט בתנכית הכתובה ועל פיה
 הוא בינה כו', אך היה הקב"ה
 מביט בתורה ובונה את
 העולם על פי התורה.

ופירוש השני, כאמור חכמיינו ועל
 שה תורה היא 'כלי חמלה' שבו נברא
 העולם שבל בונת החקלאית והמטvla
 של בריאות העולם ה'ייחיה
 בשבייל התורה, כאמור
 רן"ל¹⁰ פנאי התנה הקב"ה
 עם מעשה בראשית, אם
 יקימו ישראל תורה מוטב
 וכו', ובלשון הגמוא: "אמר ריש
 לקיש, מי רכתי וכו' ערב ויהי בוקר
 يوم השישי ה' תירא למה לי, מלמד
 שהנה הקדוש-בורוך הוא עם מעשה
 בראשית ואמר להם אם ישראל
 מקבים התורה אתם מתקיימים ואם
 לאו אני מחדיר אתכם לתהו ובוהו".
 ופירוש רשי': "השייש משמע השישי
 המיחיד במקומו אשר... אף כאן ויהי
 ערב ויהי בוקר של גמר בראשית תלו

הקב"ה, כמו מלך בשׂרִידָם כַּשְׁהוּא בָּוָה פלטין כו' דפתחות ובנקשות
 יש לו כו', אך היה הקב"ה מביט בתורה ובונה את העולם. ופירוש השני,
 השעל-ידי התורה נברא העולם, כאמור רן"ל¹⁰ פנאי התנה

איך⁶ ולמעלה בבוקר, הינו

על עשרה הדרות במעמד הר סיני נאמר:
 וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר¹, ואrik
 להבini², מודיע נאמר באן "וינדר גו' לאמר", כולם, מה
 משמעת המילה לאמר בקשר זה, בבשלה מא, ככלומר הדבר מוכן בכל
 התורה כולה שנאמר פעמים רבות

זידבר כי אל משה לאמר שפירושו
 "לאמר" לוזלחו³ לאחרים, כי
 ישראל שמעו מפי משה,
 ומשה לבדיו שמע מפי
 הגבורה מפי הקדוש-בורוך-הוא,

ולבן שיד ומתחאים לשון¹ וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר¹,
 ואrik להבini² הינו שהקב"ה²
 אמר למשה לחזור ולאמר³ גו' לאמר³, בבשלה מא בכל התורה כולה
 את הדברים ששמע משה ממן⁴ שפירושו לוולטז³, כי ישראל שמעו
 לישראל, אבל בעשרה⁵ מפי משה, ומשה לבדו שמע מפי הגבורה, ולבן
 הדרות איד-אפשר לפריש בבנ⁵ שיק לשון⁶ לאמר, הינו שהקב"ה אמר למשה
 את המשוג לאמר, שהרי כל⁶ שנטבר ולאמר לישראל, אבל בעשרה הדרות
 ישראל מבייל יצא מן הכלל נכון⁷ לחזור ולאמר לישראל, אבל בעשרה הדרות
 בעת תורה, כך של ישראלי איד-אפשר לפריש בבנ, שהרי כל⁸ ישראל שמעו
 מפי הקב"ה, ואם-כן מהו שפירוש תיבת לאמר⁹.
 מפי הקב"ה, ואם-כן מהו¹⁰

(ב) וירובן בהקדדים מה שנטבר או לעיל בבנ אמר
 של חג השבעות⁴ מהמאמר של כ"ק
 שנטבר או לעיל בבנ מהמאמר של כ"ק
 איד-און¹² (מההורש"ב) בשmetaud, דבר-
 חג השבעות⁴ בביבורתה מתייחס 'חביבין ישראלי'¹³ דשנת תרמ"ו¹⁴
 (הפטוח בדברי המשנה) 'חביבין ישראלי'¹³ דשנת תרמ"ו¹⁴
 ישראל שנאמר בהתווערת חג¹⁵ בבוקר, ועליו מיסודה המאמער של כ"ק מוח¹⁶
 השבועות שנה זו, תשכ"ג, מהמאמר
 כ"ק איד-און¹⁶ בשיא הדורנו¹⁷, ש'יש שני פירושים
 של כ"ק איד-און¹⁶ בשיטות¹⁸ (מההורש"ב)¹⁹ בבנ אמר רן"ל²⁰ חביבין ישראלי שטנן כלוי
 דיבור-הפטוח 'חביבין²¹ חמדה, שבו נברא העולם. פירוש הראשון,
 ישראל²² דשנת תרמ"ו²³ שעל-ידי התורה נברא העולם, כאמור רן"ל²⁴ המאמער של
 איזק⁶ ולמעלה בבוקר, הינו
 רבונו נשי ח'ב' שקדמו לצמה³⁵
 צדק³⁶ הם איד-און הוקן ואיד-און²⁵
 האמצע, ועליו על המאמר של הרבי²⁶ שבל בונת בריאות העולם²⁷ ה'ייחיה בשבייל התורה,²⁸ כאמור רן"ל²⁹ הרש"ב מיסודה המאמער של כ"ק מוח³⁰ המאמער בבנ³¹

(1) יתרו כ, א. (2) ראה גם תוי"א יתרו סז, ב. לקו"ת שה"ש מ, ב. ד"ה חביבין ישראלי תרמ"ו (דלקמן בפנים). וככ"מ.
 (3) ראה פירושי יתרו ט, יב. ויקרא א, א. בהעלותך יב, יג. ובכ"מ. (4) ד"ה חביבין ישראלי דום ב' דחג השבעות (תורה
 מנחים - התעוודויות חמ"ז ע' 20 ואילך). (5) הנחה מהמאמר, נדפסה בהוספה לסה"מ תרמ"ו ע' תיא ואילך. (6) ראה אזה'ת
 בחוקות ע' קעד ואילך. אזה'ת במדבר (דروسים לשבעות) ע' קעד ואילך. (7) ראה סה"מ ה'ש"ת ע' 98-92. תש"ב ע' 104.
 ואילך. (8) אבות פ"ג מ"ד. (9) ב"ר פ"א, א. (10) שבת פח, א. ע"ז ג, א. ה, א.

ביאור בדרכ אפר

הכוונה לאמירה לולות, כי הכוונה לחזק שמתורה נתונה לקיום העולם, עדין
 43 אריך לְהַבִּין,¹⁸ מהו אכן הטעם והסיבה שעשרה מאמרות
 44 צריכים חזוק מעשרת הדברות, במילוי אחרות, ומה באמת קיומ
 45 העולם צריך חיזוק מתורתה.
 46

47 **ובהקדמים** השאלה מדוע קיומ

48 העולם צריך חיזוק מתורתה, והעולם
 49 איינו יכול להתקיים לויל התורה,
 50 מהחזקת עם הקדמה מה שפטות
 51 ב'עשור פניאי הילומי, החלק
 52 בספר התניא הנלמד היום, ט' סיון,
 53 במסגרת שיעורי חת"ת (חומר,
 54 תתיילים, נגיא) בשער היחוד
 55 והאמונה¹⁹ בספר התניא,

56 בבאור תשובה המינימ
 57 הוכרים בהשגה פרטיה כו'
 58 שפטות מושווים בטעות מעשה
 59 ה', עיטה שמים וארץ,
 60 למשעה אנוש ותחבולהתו
 61 כו', וסוברים בטעות כי שם שכשר
 62 הצורף עשוה כל, הרי אף סיידי הצורף
 63 מסויקות מהכל, הכל קיים בתבניתו
 64 וצורתו כפי שיצא מיד הצורף, כך
 65 השמים והארץ אינם צרכיהם, חיליה,
 66 להווקק לבוראות אך טח מראות
 67 עיניהם של אוחם כופרים בהבדל
 68 הגדול שבין מעשה אונש
 69 ומחבולותיו, שהוא מעשה
 70 האדם יש מיש כו' שנינו צורה של
 71 מציאות קיימת, כמו השורף
 72 שעשו מהתייכת סוף kali בתבנית
 73 מסויקת למשעה שמים וארץ
 74 שהוא יש מאין, כי לפני שנבראו
 75 השמים והארץ הם לא היו קיימים כלל
 76 ועם ההווות נעשו יש' ומציאות
 77 חדש והוא התהווות השמים והארץ
 78 יש מאין פלא וחידוש גודל יותר
 79 מקירעת יס-סוף כו', כאשר
 80 הכו שבקע את הים החלה ברוח
 81 הקדים שנשכה בעוז כל הלילה
 82 שאלו הפסיק ה' את הרום ברגע עליון לרגע אחד הינו המים
 83 חזריים ונגרים כו' מלמעלה למטה לטבעם, וכל-שגן וכל-זוחמר
 84 בבריאת השמים והארץ וכל הנבראים יש מאין כו', על-אתה-

ביאור בדרכ אפר

1 ביום השישי והוא ר' בסין שנתנה בו תורה מביבי דה' דריש בה נמי הא"
 2 וכן אמר ר' בון²⁰ לאלה תולדות השמים והארץ²¹, "אללה"
 3 חינו השמים והארץ, בזכות מי עומדים ובזכות מי קיימים,
 4 בזכות "ואלה שמota בני ישראל"²², ו"אללה" בני ישראל שג
 5 בהם נאמר "אללה" בזכות מי הם

6 עומדים וקיימים כו', בזכות מי הם
 7 "אללה העדות והחקים"²³
 8 בזכות מי עומדים ובזכות מי קיימים, בזכות
 9 וזהו שהتورה שוג בהם נאמר "אללה".
 10 "שבו נברא העולם", כו', בזכות "אללה העדות והחקים"²⁴. וזהו
 11 שהפוננה המטרה והתכלית "שבו נברא העולם", שהפוננה בבריאת העולם
 12 בבריאת העולם היא התחורה. שילכן נאמר
 13 וממשיך הרב הירושב במאמר, "וירבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר",
 14 שלכן נאמר בשורה הדרורה שפתות "לאמר" קאי על עשרה מאמרות, כמו
 15 "וירבר אלקים את כל שפטות בפרקשתנו"²⁵ "עשרה שורה הפה",
 16 הדברים האלה לאמר", ואיתא בלהר²⁶, שקאי על עשרה מאמרות
 17 שפתות המילה "לאמר" קאי
 18 מכונת על עשרה מאמרות מבנים נגדי
 19 עשרה בפרקשתנו²⁷ פרשה
 20 נשא, לגבי קרבות הנשאים
 21 "עשרה עשרה הפה", כל אחד
 22 משנים עשר הנשאים הביא בקרבונו
 23 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
 24 ככל מרובה קטרת במשקל של עשרה
 25 שקל הקודש ואיתא מובא
 26 בזהר²⁸, שקאי הכותב המדבר על
 27 קטרות במשקל עשרה, מדבר על
 28 עשרה מאמרות שامر הקודש
 29 ברוך הוא (יהי אור, יהי רקע וכו')
 30 וכחים נברא העולם ועשרה
 31 הדברות של מתן תורה, עשרה
 32 מאמרות מבנים נגדי עשרה
 33 הדברות, כיון שפל קיומ
 34 המאמרות חינו העולם על-ידי
 35 בעשרה מאמרות הוא עלי-ידי
 36 הדברות חינו התורה. וזהו מה
 37 שפטות כל הדברים האלה
 38 לאמר", שערת הדברות
 39 וכל-שגן וכל-זוחמר בבריאת יש מאין כו',
 40 מתחקים את העשרה מאמרות ("לאמר")²⁹ התורה 'אמורה'
 41 מהחזקת את קיומ העולם.

42 אך גם לאחר שנבראו מדוע יש מקום לביטוי 'לאמר' למורות שאין

11 (11) שמור פמ"ח, א. (12) בראשית ב, ד. (13) שמota א, א. (14) ואותנן ד, מה. (15) ז, פ. (16) ח"ג יא, ב. (17) ראה לקו"ת חותנת נו, סע"ג ואילך. אוח"ת יתרו ע' התענג. קוונטרס ומעין מאמר טז פ"א. סה"מ הרנ"ט ע' קמו ואילך. תש"ד ע' 75 וAILC. וראה לקו"ת שה"ש כה, ג. ובכ"מ. (18) ראה גם ד"ה וידבר אלקים תשכ"ב (סה"מ תשכ"ב ע' רפג ואילך). (19) פ"ב.

ביור בדרכ אפרה

כדי לקיים את העולם **בכלם** הפעול הכה האלקי הבורא **שבועשה**
מאמירות, ובפרט **בם** הבורא **شمיציאות** הוא **מעצמו** ולא
מגורים אחר חילתה כו', **שישנו** בכל הנבראים, מכובאר לעיל, אלא
בנוסך לכה הפעול בנטען **יש צורך שעשרת** דברות יהי
מחזקים את העשרה מאמירות
והתורה מתן חיקוק ליקום העולם.
ד) ולהבין זה מדויע באמת יש
צורך בתורה לצורך חיקוק קיום העולם
ולא די בכוח האלקי המחייב את
הנבראים (כח הפעול בנטען) יש
להתקדים תקופה המבואר
בבמשך מאמיר הנזכר דבורי
המתחילה הפומת בדברי המשנה
"חביבין ישראלי" (לאדרמור"
הרבי הרש"ב נשמתו ערך)
הע"ל,²³ בפרקosh הקתוב²⁴
אם בחוקותי פלכו וגוי, ונחתמי
גשמייכם בעטם. ומבאאר
במאמר הנזכר, שה תורה נקרה
בשם גשמיים. דינהה, אםא
mobai b'midrash Rabba'²⁵ אמר
רבינו יוחנן: כל אורחה האמור
באליהו בן ברקאל הובי, אחד
מרעיו של אייב שדרורי מופעים
בכמה פרקים בספר איוב, בירידת
גשמיים הקתוב מדבר. ורבי
הושעה רבבה אמר: ברכרי
תורה²⁶ הקתוב מדבר. ולא
פליגי, ואין שני החכמים הללו
חולוקים בינויהם אלא שניהם אף
שם ואמורים דבריהם שונים
מתפוגנים לרבר אחד. כי הגה
אמורי רוז"²⁷ שלשה
מפתחות נמצאים בידו של

במה-וכמה **שבהסמלות** **בם** הבורא **מן הנברא** יושב
הבורא לאין ואפס מפש, אלא כדי שהנברא תקיים ציריך להיות
בם הפעול של הבורא, מהוות את הנברא **בנטען** בנטען **תמייד**
להחיות ולקומו, והן הן בcheinת אותיות הדבר של
הקדושברור-הוא **מעשרה**
מאמרות שבhem נבראו כל¹ **על-****אחת-****בכמה-****וכמה** **שבהסמלות** **בם** הבורא
הנבראים.²
מן הנברא יושב הנברא לאין ואפס מפש, אלא
וכפי שמברא אדרמור הווין³ **ציריך להיות בם הפעול** **בנטען** **תמייד**?
לפניהם⁴ **בפרק הקדושים בישועה**⁵ **ולקומו,** והן הן בcheinת אותיות הדבר **מעשרה**
היחוד והאמונה **שבספר התניא מה**⁶ **שכתב**⁷ **בחללים לעולם ה'** **מאמרות** **שבhem נבראו.** וכפי שמברא לפניהם⁸
דרכך ונצב בשמיים, ופרש⁹ מה שכתוב¹⁰ לעולם ה' **דברך נצב בשמיים,**
הסביר בארכוס והפני **הבעל-שם**¹¹ **ופרש** **הבעל-שם-טוב זיל:** כי דרכך שאמרת
טוב זיל: כי דרכך של הקדושים¹² **הו רקייע בתוךם** **המימים וגוי,** תבות ואותיות אלו
ברוחה שאמרת יהי רקיע¹³ **הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקייע השמיים**¹⁴
בתוךם וגו, **תבות**¹⁵ **ואותיות אלו** **הן נצבות**¹⁶ **ועל-זרקה-זה** **בכל** **שאר** **הנבראים**
ועומדות לעולם בתוך רקייע¹⁷ **שנתהים ומקבלים** **חיותם** **מעשרה** **מאמרות.**¹⁸
הشمיים וכו', ועל-זרקה-זה **בכל** **שאר** **הנבראים**¹⁹ **ובפרט על-****פי** **המברא ב'אגרת הקודש'** סמן²⁰ כי
שכלה הבורא **shmatahah** **את הנבראים** **מאין ליש**²¹ **הו** **ממחותו ועצמו** **של המאצל ברויך-הוא,**
שייתם **מעשרה** **מאמרות.**²² **ובפרט על-****פי** **המברא**²³ **בכל** **שכלה** **לז'** **שקדמה לו חסן-שלום,** **ולבן** **הו** **לבדו**
ב'אגרת הקודש' **שבספר התניא**²⁴ **סמן**²⁵ **בכלו ויכלתו** **לבורא** **יש מאין ואפס** **המוחלט**
shmatahah **את הנבראים** **מאין**²⁶ **מפש,** **בל' שום עליה וסבה** **אחרת** **קוודמת** **לייש**
ליש **הו** **ממחותו ועצמו**²⁷ **בכלו ואמ-גן,** **מדוע לא** **די** **בכל** **הפעול**²⁸
של המאצל **הBORAH**²⁹ **שבועשה** **מאמרות,** **ובפרט** **בם** **הבורא**³⁰
הו, **shmatahah** **הו** **מעצמו** **לא** **מנורו**³¹ **עמדו** **הו** **מעצמו** **לא** **מנורו**
הנבראים, **אללא** **יש צורך שעשרת** **דברות יהי**³²
מאינה עליה **סיבה** **שקדמה לו**³³
חסן-שלום, **ולבן** **הו** **הבורא**³⁴ **ד) ולהבין זה** **יש להתקדים** **תקופה** **המברא**³⁵
בבמשך **המברא-המתחיל**³⁶ **"חביבין ישראלי"** (לאדרמור נשמתו ערך)³⁷
הע"ל²³, בפרקosh הקתוב²⁴ אם **בחוקתי פלכו וגוי,** ונחתמי **גשמייכם בעטם.**
ובמברא, **שה תורה נקרה** **בשם גשמיים.** דינהה, אםא **בmidrash Rabba'**²⁵ אמר
רבינו יוחנן: כל אורחה האמור **בברקאל,** בירידת גשמיים הקתוב
מדבר. ורבי הושעה רבבה אמר: ברכרי תורה²⁶ הקתוב מדבר. ולא פליגי,
אללא שניהם מתפוגנים לרבר אחד. כי הגה אמורי רוז"²⁷ שלשה מפתחות בידו
המקים ומהוות אותם, מדוע לא²⁸

(20) פ"א. (21) תהילים קיט, פט. (22) קל, סע"א ואילך. (23) סה"מ שם ע' תיז ואילך. וראה גם אואה"ת בחוקותי שבהערה 6.
 ד"ה אם בחוקותי תרכז'ו (סה"מ תרכז'ו ע' ק ואילך). עטרות (סה"מ עטרות ס"ע תה ואילך). (24) ר"פ בחוקותי. (25) ב"ר ספכ"ז. (26) כ"ה בסה"מ תרמ"ז שם. ובמדרשו שם: במתן תורה. (27) תענית ב, סע"א.

בניאור בדרך אפשר

כֵּן, כִּי עַדְין יָשֶׁב בָּהֶם טעם הַיּוֹן. אֲך֒ לְאַחֲר֙ הַסְּנוּן וְהַפְּרוּדָה
בֵּין הַיּוֹן עַצְמוֹ לְשָׂמִים. נָעַשָּׂה הַיּוֹן צָלָול לֹא שָׁמְרוּם המכוּרִים אֲזֹנוֹ
וּמִשּׁוֹבָח, וְהַשְׁמָרִים יוֹרְדִים לְמַטָּה וּנְשָׁאָרִים בַּתְּכִלִּית
הַפְּטוּלָה וְהַשְׁפָעָת הַיּוֹן כָּבֵר לֹא נִכְתָּר בָּהֶם. וּכְמוֹזָכֵן בְּדוֹמָה לִמְהָ
שְׁגָפָל בָּאֲמָעָתוֹ הַפְּרוּדָה בֵּין הַיּוֹן
לְשָׂמִים נָעַשָּׂה גַּם עַל-יְדֵי
הַרְקָעִישׁ הַמְּבֻדְלִיל בְּין מִים
לְמִים, שָׁמִים הַעֲלִיוֹנִים
וְתַחַלְלוּ בַּתְּכִלִּית הַעַלְיוִי וְכַתָּה הָם
נְעָלִים יוֹתֵר מַכְפִּי שְׁחוֹן בַּשְׁעָה שְׁהָיו
מְעוּרָבִים עִם הַמִּים הַתְּחִתּוֹנִים, וּמִים
הַתְּחִתּוֹנִים יָרֹדוּ בַּתְּכִלִּית
הַיְּרִידָה, שְׁלָא בַּעֲרָךְ לֹא כָּל
יחָס וְהַשׁוֹואָה לְגַבֵּי מַעֲמָדָם
וּמַעֲכָם שֶׁל הַמִּים הַתְּחִתּוֹנִים
בְּהַיּוֹתָם קְעוֹרָבִים עִם הַפִּים
הַעֲלִיוֹנִים, וּעַל-אַחֲת-בְּמַה-
וּכְמָה שְׁכַעַת הַמִּים הַתְּחִתּוֹנִים הָם
שְׁלָא בַּעֲרָךְ לְגַבֵּי הַפִּים
הַעֲלִיוֹנִים בְּהִוּתָם מַעֲרָבִים
עִם הַפִּים הַתְּחִתּוֹנִים, וּעַל-
אַחֲת-בְּמַה-זָּקָה שְׁלָא חַבְרָה הַמִּים הַתְּחִתּוֹנִים הָם שְׁלָא
בְּמַבְּדִיל בֵּין שְׁמַעְוָרָבִין
לְלִכְדָּךְ שְׁבָח הַיּוֹן מִפְנֵי
הַשְׁמָרִים אֲינָם גְּרוּעִים
טָעַם הַיּוֹן. אֲך֒ לְאַחֲר
וּמִשּׁוֹבָח, וְהַשְׁמָרִים

70 וומשיך ובואר את התוכן הפנימי של
 71 ההבדלה בין 'מים העלוניים' ל'מים
 72 התחthonנים'.

73 **וְיָהִעַנְנֵן בָּזָה,** דהיינו 'מים' שיש
 74 בהם לחולותיהם והם מהחיים ומרענן
 75 מורה על ענין הפעungan, כי
 76 מים מצמיחים כל מיני

מפני פערובת השם **השדים** **עם** המים הפתחות נס **על** שבון נס **על** אמת-במה-זכמה שלא בערך לגביה המים העליונים **כפי** שהם עתה לאחר שבדלו מהמים הפתחות נס **ונתעלו** בתקלית העליות. **השדים** איהם גרוועים פל וגענין בונה, דהנעה מים מורה על ענין התענוג, כי מים מצמיחים כל מני.

(28) אִיּוֹב ה, י. (29) ראה המשך מים וביבים תרלו"ו פק' ח: וכמארז'ל איתא בפדר"א בזמנ שישראל עושין רצונו של מקום, או הארץ שותה ממים עלינו. ובעהרת כ"ק אדמור"ר שליט"א שם: לע"ע לא מצאתיו. וורה פדר"א ספ"ה. ובמס' ב"ב כה, ב. (30) ראה ב"ר פ"ה, ב. שמוא"ר רפ"ג. תורה חיים בראשית א, ריש ע"ג. (31) בראשית א, ו. (32) בהבא ל�מן - ראה לkur"ת שלח מב, ב.

שבת פרשת נשא ט' סיוון ה'תשכ"ו

בניאור בדרך אפשר

וְזַהֲרֵץ התחנה שותה ומבלת שפע מרים עליונים שעל גבי קרייע, כאמור שבעת הבדיקה בין מים למים בששת ימי ברושים, המים העלונים עללו לרוקע שמש מקורן לעליון זה, מעל לרוקע, נמשכת ההלשפה בתוספת ורבוי בלי גבולי. וענין זה מוכיח במא שכתב כי 'אם בחוקות חילו', או 'ונתמי גשמיכם בעטם', שרומו על המשתה הפימי הדעלונים מלמעלה למטה, וכךנו שאנו רואים שאינו דומה לשאקה שדורתיו בסתם מים שנשאו מבאות וכרד לגביה הפלשה את שdotio בקי גשים, שאין טובת האמיהה בסחם מס קל-ך כמו עליידי מי גשים, כמו שכתוב ³⁸ במו שמאמר רוחה בנוואה ישעה כי אם הרוח הקדוש ברוך הוא את הארץ והוליך והאמיהה, שucker האמיהה של הפירות והתבואה היא רואת על-ידי מי גשים, שירודים בגבורה ³⁹, וחוק ובחוק ולכן משבחים את הקדוש ברוך הוא 'משיב הרוח ומוריד הגשם' בברכת אתה גבורי' בשמונה עשרה) שהם מי הנשים המפריים את הארץ, ועל-ידי-זה נعشית האמיהה של הפירות וה התבואה באופן נעללה יותר מאשר הצמיה כתוצאה מהקשיה בסחם מים, וכמו חיטים גדולות ביותר בכליות ⁴⁰, ועוד שאפלו אילני סרך שכורר כלל לא מצמיהים פירות, גם הם עוזים פירות ⁴¹.

וְכֹל זֶה תוספת העירו והחיווק
בצמיחת הפירות **נעשרה על-ידי**
ההתורה, **כמו שפטותם אם בחקמי תלכו וגו'**, ואמרו חכמיינו זיל
שאני הכוונה לקיים המצוות שהרי הכהבון ממשך ואומר יאנת מצותי השמור
אללא, **אם בחגיגותי תלכו פירשו שחתינו עמללים בטנות**.⁴²

כינור בדרכ אפשר

33 כנובא ר' כהן הכהן בדור התשיעי. וזהו החקלאות היבשנית. שהם מקור הטענוגים הרוחניים, לפחות מימי התקהנותם שירדו למשה לעילו זהה להיות מקור לטענוגים הגשימים. וכןן לאחר ההבדלה בין המים העליונים למים התחתונים

5 "מים פרחונגים בוכים, און
6 בעין למשהו קדם מלכאה"³⁴
7 אנחנו וציטים היה לחיות לפני המלך, הינו
8 להיות למלעה, לפני הקדוש ברוך הוא,
9 ולמה נזר עליינו להיות למטה
10 שבכיתם היא על עצם
11 יריךם מודחנית למשמעות כו'.
12 זומשום זה בגל הכבי שלם על
13 ריחוקם מלאכות ויריהם למטה
14 ב�性ו הובטחו המים
15 הטענוגים ליקרב במזבב
16 במלחה הבא מן המים ובוטוך
17 המים על המזבח בחג הסוכות
(וכפי שモבא גם בפירוש רש"י על
18 הכתוב 'מלח בית' בפרש וקרא:
19 שהברית כוותה למלח משחת מי
20 בראשית, שהבטחו המים התחתונים
להקריב במקורה במלך, וניסוך המים
בחג). וזהו גם הטעם שגדלה
24 במלך מעלה שמחת בית
השואבה, המתקימת בבית המקדש
ב חג הסוכות בקשר לניסוך המים
27 במאמר זו³⁵ מי שלא ראה
28 שמחת בית השואבה לא ראה
29 שמחה מימיו, כמו שנטיבא
30 במקום אחר אָרוֹנָה³⁷, כי
31 ניסוך המים על גבי המזבח בסוכות,
32 מבטל את ההבדלה והירידה של מים
33 תחתונים' והם מתעלמים יירדו מכפי
34 שהיו קודם ליריהם, לאחר שתיכן עניין
35 ההבדלה בין 'מים עליונים' למים
36 תחתוני' הוו ההבדלה בין מעלה
37 ומטה, רוחניות וגשמיota, אבל תכלית
הבריאה היא אשר ברא אלוקים
38 לעשוות, לעשות ולהתקין ושבכל העניינים שלמטה תהיה עלייה, וזהו הטעם
39 לגודל השמחה של שמחת בית השואבה, כי בזה מבטלים את ההבדלה
40 וההמיצאות של עולמו).

(33) ראה תנייה פ"א. (34) תקונן ה"ז תיקון ה"ט, סע"ב). תוס' הרא"ש בראשית א, ז. בחוי ויקרא ב, יג. (35) תוס' הרא"ש ובחייב שם. פרש"י ויקרא שם. וראה אהה"ת (יהל אוור) לתהילים ס"ע שם. (36) סוכה נא, א-ב. (37) שיחת שמחת ביה"ש תשט"ז בתחלתה (תורת מנחם - התWOODוות חט"ו ע' 54 ואילך). (38) ישע"י נה, ז. (39) ראה תענית ב, א. (40) ראה תור"כ בחוקותי שם, ד. (41) ראה מורה"כ ופירוש"י בחוקותי שם.

ביאור בדרכ אפר

חאים⁴⁴, לאDOM'IR האמצעי שפמים עלילוגים וממים תחתונים הם שתי בוחינות שונות בבחינה ומדרגת הוכחה של מעלה 'חכמה עלאה' חכמה עלינה (חכמת התורה כפי שהוא מצד עצמה) ו'חכמה מהאה' חכמה תחונה (בחינת החכמה כפי שונמעשכת במעשה בראשית היהו כפי שיודעה לעולם), ובין שעשרה מאמרות שבהם נברא העולם הם בוחינת 'חכמה תפאה', חכמה מהאה, שזיהי בוחינת התהונת, השם כבודה⁴⁵, הסירה הכהני אהרונה והכי נומכח (סדרה יודר ונמשך או רעלמותו) הספריות למטה, בראשית היהו יזרדות⁴⁶ כו⁴⁷, ו'רגליה יזרדות' כו⁴⁸, ומברא בקבלה וחסידות כי מאחר שההשפעה היודרת מספירת המלכות נשכנת עד למטה ביזהר, לכן עלייה נאמר הוכחה במשלי זוגיה יודרות מותי לךן אריכים להמשיך⁴⁹ ביחס בעשרה מאמרות, היהו בכללות העילם, חזוק כו' מעשרה תקברות והוא החזוק שבא לעילם על ידי התורה, והוא נהוץ לעולם, בהוספה על כך שככל נברא יש חיota אלקיים וקלילות הענין בזה, דהגה, במקצת הטענה כתיב במקצת יאמיר משלה קדרמוני, שאשר יאמיר משלה לקדמוני שהתורה היא משל קדרמוני של עולם⁵⁰ הקדוש ברוך הוא שקרים לעולם, כי שרש התורה שהוא רצונו וחכמו של הקדוש ברוך הוא הוא היא בבחינת אין-סוף האור האלקי הכליג'ובול קדרמוני לבל הקדומים, בבחינת 'אדם' קדרמוני, כמברא בקבלה וחסידות, כשם של כל עולם ומדרoga פרטית בסדר ההשתלשות' קדם רצון בבחינת ההשתלשות' קדם רצון להתחווות עולם ומדרoga זו, כן גם ביחס לכללות כל סדר ההשתלשות' קדם רצון כליל, והוא מדרגת 'אדם קדרמוני'

(א"ק), הנקרא גם 'אור כלילי' (שלמעלה מהתחלקות לפרטים מוגדרים) בו כל הנבראים נסקרים בסקויה' מהחבה אהת כלילת ולבן עליידי התורה

ביאור בדרכ אפר

וזהו גם מה שאמר רבינו יוחנן "בירית גשים הכתוב הינו הביטוי' אורה' בדברי אליהו בן ברcale (מכובא לעיל) מדבר", שבעונתו של רבינו יוחנן היא על התורה, כי ירידת התורה משורה ומורה לעילו באקלות והשפעה בעולם למשה היא השפעה עצמית, שפע וחווית הבאים מעצמו ומהותו של הקדוש ברוך הוא בעצמו ולבן בתורה⁵¹. וזהו גם מה שאמר רבינו יוחנן איראפר של להיות ירידת והתלבשות אור התורה למטה בעולם אלא בהלבשה גשמית, כי ירידת התורה היא השפעה בעולם אלא פנימית, ולבן איראפר להיות ירידת עצמית, כי כל השפעה פנימית עצמית ואלה בלבשה גשמית, עצמית אינה יכולה לבא לידי עצמית אינה יכולה פנימית ועצמית אינה יכולה לבא ביטוי בפועל אלא בנסיבות כי כל השפעה פנימית עצמית לבא גשמית כו'.⁵²

(ה) וזהו פירוש המכובו "יעידבר אלקים את כל הדרבים"⁵³ (ו) וזהו וידבר אלקים את כל הדרבים הלאה אלקים את כל הדרבים לאמר", שמה שפתוב כאן שם הלאה לאמר" על פי חסידות,⁵⁴ דוקא, שהוא עניין הגבורה, הרי זה שמה שפתוב כאן שם אלקים⁵⁵, והוא כדי להזות על גודל מעלת ההשפעה, כמו אלקים דוקא⁵⁶, שהוא כדי להזות על גודל מעלת הגבורה העילנית ברי' כפ"ל. וזהו וידבר אלקים את כל הדרבים זה בניו להזות על גודל הלאה לאמר", שזיהי ההפך מעשרה מעלת ההשפעה של עשרה הדרבות (כל הדרבים הלאה) בעשרה הדרבות, עניין התורה, כמו גבורות גשים⁵⁷, שבגיל תורה מאמרות ("לאמר"), כי עשרה הדרבות הם וחוק ההשפעה של הגברים הרו אף בוחינת מים עלילוגים, ועשרה מאמרות הם בוחינת שבדרך כלל מידת הגבורה קשורה מים תחתונים, מבאר ב'תורת חיים⁵⁸ שמים בזמנים ומניות השפעה, מכל מקום עילוגים וממים תחתונים הם 'חכמה עלאה' השפעה זו נקראת גבורות גשים.⁵⁹ להווות על גודל מעלתה שהוא הוחון של השפעה הבא על ידי הגשם עניין הים העילוגים, כפ"ל. (ו) וזהו וידבר אלקים את כל 'חכמה תפאה', שזיהי בוחינת המלכות⁶⁰, בדריות הלאה לאמר", וכי צוריכים להמשיך ש'רגליה יזרדות' כו⁶¹, לךן אריכים להמשיך שזיהי ההפך מעשרה ביחס קדם הטענה כתיב במקצת קדרמוני כהן כהן תפאה, שאשר יאמיר שזיהי ההפך מעשרה הדברות (שעליהם נאמר לנו כל הדריות הלאה) בעשרה מאמרות ("לאמר"), כי משל קדרמוני, שההתורה היא משל קדרמוני של עשרה הדריות עניין התורה הם עולם⁶², כי שרש התורה היא בבחינת אין-סוף בבחינת מים עלילוגים, ועשרה קדרמוני, בבחינת 'אדם קדרמוני', מאמרות עניין העולם הם בבחינת מים תחתונים (והכתב מדבר על ההשפעה של התורה בעולם והחיווק

(42) תועכ' ובפרש"י שם, ג. (43) ראה ריש וסוף ד"ה וידבר אלקיםacha' עד טרת'ת. תרפ"ח. וראה המשך תער'ב ח"ב ע' א'פא. (44) בראשית א, א ואילך. (45) תועכ' יתרו, ע. ובכ"מ. (46) משלוי, ה. אווה"ת נ"ך ח"א עה'פ (ע' תקסד ואילך). (47) שמואלא- כד, יג. (48) רשי' שמואלא- שם. רשי': משפטים כא, יג; מכות י, ב - ד"ה והאלקים.

ביאור בדרך אפר

שבו נברא העוֹלָם". פירוש הראשון, שעל-ידי התורה נברא ²⁶ העוֹלָם וההורה היא כמו חכמת הבניין על פיה הבניין. ²⁷ ופירוש השני, שבכל הפּוֹנָה המטהה והתקלה בבריאות העוֹלָם

²⁸ היִהְיֶה בְּשֵׁבֵיל הַתּוֹרָה, ולפי המבוואר לעיל מובן החוכן הפנימי של שני ²⁹ הפירושים כי מקוֹר כְּלָלוֹת ³⁰ העוֹלָם הוא מחִיצוֹנוּת

³¹ אֲדָם־קְרָמּוֹן, ³² ושרש התורה העוֹלָם הוא מפּנִימִיּוֹת אֲדָם־קְרָמּוֹן³³, ³⁴ והרוי החִיצוֹנוּת נמִשְׁכָּת

³⁵ ואָהָה מִפְּנִימִיּוֹת, וזה תוכן ³⁶ הפּוֹנָה הראשון שהעולם (החִיצוֹנוּת) ³⁷ נברא מהפנימיות (התורה) והפּוֹנָה

³⁸ המטהה בחיצוניות העוֹלָם היִהְיֶה בְּשֵׁבֵיל הַפְּנִימִיּוֹת (התורה), ³⁹ ⁴⁰ וענין זה מילוי הכהנה הנוֹעַשָּׂה ⁴¹ על-ידי שמִשְׁכִּיכִים את ⁴² עשרה תדְּבָרוֹת בעשָׂרָה ⁴³ המִפְּנִימָרוֹת ⁵² ומכואים את ענין ⁴⁴ התורה אל העולם (כפי שמצוין ⁴⁵ בהערות המוציאים לאור, חסר סיום ⁴⁶ המאה).

ביאור בדרך אפר

1 מגיעים לבְּחִינָה זו. ואפְּעֻלָּה-פִּי שוגם המקור הכְּלָלִי של ² כל העוֹלָמוֹת ולא רק של התורה הוא במִחְשָׁבָה קידומה ³ ד'אֲדָם־קְרָמּוֹן', ⁴ שלֹכַן בְּכָלְלוֹת הַעוֹלָמוֹת כפי שדרגות אלו הן ⁵ בעולמות - נברא אֲדָם־קְרָמּוֹן' אֲדָם דבריאה⁴⁹, ה'ינו שיש לו ⁶ שכוכות לעולמות בריה-חיזורה-עשה, ⁷ ואם כן לכוארה השicityות לאדם ⁸ ולכְּלָלִי התּוֹרָה מגיעים לבְּחִינָה זו. ואפְּעֻלָּה-פִּי שוגם מקודמת של ⁹ התורה, הַרְיֵה זה בחינה אדם קדרמן³, ¹⁰ שלֹכַן בְּמִחְשָׁבָה הקידומה ד'אֲדָם־קְרָמּוֹן', ¹¹ של בחינה ומודנית אֲדָם דבריאה רקָרְבָּן בְּחִינָת חִיצוֹנוּת ¹² קדרמן³, ¹³ שהוא ענין מחִשְׁבָּה קבללית שצָפוֹף ומִבְּיט עד סוף כל הדורות⁵⁰, ¹⁴ ברוך הוא בסקיה אחת ובמכתב אחד ¹⁵ על כל העולמות ועל כל הארץ ¹⁶ מהחילה עד סוף כל במִחְשָׁבָה התורה ¹⁷ הדורות⁵⁰, ¹⁸ והוא מבְּחִינָת פְּנִימִיּוֹת אֲדָם קדרמן⁵¹. ¹⁹ וזהו גם ²⁰ מהשְׁנַחְבָּאֵר לְעֵיל (סעיף ב') שניגי הפְּרוֹשִׁים ²¹ במִחְשָׁבָה התורה ²² והוא שרָשָׁש הַתּוֹרָה ²³ (סעיף ב') שניגי הפְּרוֹשִׁים על פ' ²⁴ הסירות במִחְשָׁבָה מהפנימיות "בְּבִין מִחְשָׁבָה" ²⁵ והוא מבְּחִינָת התּוֹרָה נברא העוֹלָם. ²⁶ ופירוש השני, ²⁷ שבְּשֵׁבֵיל הַפְּנִימִיּוֹת ²⁸ יותר נעלה יותר עמוק מאשר ²⁹ בבריאות העוֹלָם

היא בשֵׁבֵיל הַתּוֹרָה, כי מקוֹר ³⁰ החִיצוֹנוּת. ³¹ שמִשְׁכִּיכִים את עשרה תדְּבָרוֹת בעשָׂרָה המִפְּנִימָרוֹת⁵². ³² ישְׁרָאֵל שְׁנַחְבָּאֵר לְהַסְׁכִּין לְהַסְׁכִּין ³³ במִחְשָׁבָה כל החִיצוֹנוּת אֲדָם קדרמן³, ³⁴ וזהו גם מהשְׁנַחְבָּאֵר לְעֵיל ³⁵ ושרָשָׁש התורה הוא מפְּנִימִיּוֹת אֲדָם קדרמן³, ³⁶ והרוי החִיצוֹנוּת נמִשְׁכָּת ובָּה ³⁷ מהַפְּנִימִיּוֹת, ³⁸ והפּוֹנָה בחיצוניות היא ענין ³⁹ מהַפְּנִימִיּוֹת, ⁴⁰ וענין זה נעשה על-ידי ⁴¹ הסירות במִחְשָׁבָה מהמשנה "בְּבִין מִחְשָׁבָה" ⁴² וה'ינו הפּוֹנָה נברא העוֹלָם. ⁴³ ופירוש השני, ⁴⁴ שבְּשֵׁבֵיל הַפְּנִימִיּוֹת ⁴⁵ יותר נעלה יותר עמוק מאשר ⁴⁶ חסר סיום המאמר (המו"ל).

אגרות קורש

ב"ה, ח' סיון, תשט"ו
ברוקlein.

האבך יוסף שי מלמד

שלום וברכה!

בmeaning על מכתבו מב' סיון, בו כותב אשר מקימים אגוד תלמידי היישובות התימנים ותכלית האgod, וכו', וسؤال אם להציג לוזה.

הנה ברגע דא, יש לחכות עד שתתברר טוב פרצוף האgod וענינו, אשר לא תמיד תלוי אפילו ברכzon של המיסדים ובפרט שם רצון זה אינו ברור, וכMRI"ל אין אדם יודע מה בלבו של חברו, ובפרט באה"ק ת"ו יש להזכיר מלהشتיך לאיזה ארגון ואgod עד שיראו משך זמן בפועלותיו שرك או אפשר לדעת מהותו מי הם הבעלי דעתה כו' - כאשר רואים במוחש ברור עניין.

ברכה,

בשם כ"ק אדמור' שליט"א